

Lokvanj Lokvanj

Lokvanj - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 12

Šolsko leto: 2008/2009

Urednik: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Fotografije: Foto video krožek

Naklada: 600 izvodov

Izdano: december 2008

UREDNIKOVA BESEDA

Čeprav smo v preteklem šolskem letu že veliko govorili o Primožu Trubarju in mu posvetili celo številko Lokvanja, mu tudi tokrat namenjamo nekaj vrstic. Velikanu, ki je pustil pečat v slovenski zgodovini in kulturi, smo namenili poseben dan, ko je vsa šola dihala z njegovim časom, spoznavala kulturo tistega obdobja, njegovo življenje in pomen, ki ga ima za nas, Slovence.

In ker smo bili dovolj ustvarjalni in kulturno glasni, nas je celo obiskal. Da, prav ste prebrali! Sam gospod Primož Trubar je prišel. In bil je ponosen, da na matični šoli in podružnici s tolikšno vnemo in zagonom obujamo njegova dela.

Ob kulturi pa smo nanizali vrsto odličnih športnih rezultatov. Saj veste, mišle o zdravem duhu v zdravem telesu še vedno drži.

A zdravja ni brez zavesti o zdravem okolju, v katerem živimo in delamo. Tudi temu smo posvetili veliko časa – pri pouku in tudi sicer. Ekostrani pa nam pričajo o tem, kolikšen poudarek dajemo okoljskim problemom in okoljski vzgoji.

Ob vsem tem pa je še kopiceč člankov, ki so nastala izpod peres učencev in učiteljev in so vsekakor vredna vaše pozornosti, kajti tudi skozi te vrstice diha naša šola in kaže svoj obraz in svoje življenje. In morda se prav med temi mladimi peresi krešejo bodoče

novinarske osebnosti, ki jih bomo še kako potrebovali.

Ne smemo pa pozabiti, da so pred nami tisti časi, ko delamo obračune s preteklim letom, s tem, kar smo postorili, in tudi s tistim, česar nismo. So pa to tudi časi, ko si izrečemo te in one želje. Največkrat: da bi bili zadovoljni, zdravi, da bi se razumeli med seboj. In tudi jaz vam, bralcem, želim prav to. Skromno, majhno, a v resnici je to vse. Vse, kar najbolj potrebujemo: zrak, vodo, hrano, zdravje, in kakšen nasmeh, ki ga vsak dan komu podarimo.

David Bedrač

Iz vsebine:

Intervju z ravnateljico	2
Kulturni dan.....	5
Počitniške delavnice	8
Ekostrani	9
Športne strani	12
Med planinci	15
Devetošolci na ekskurziji.....	16
Druženje z naravo.....	17
Zanimivosti	18
Tehniški dnevi.....	23

Intervju z ravnateljico

Pozdravljeni. Sva Danaja Gnilšek in Eva Kuček, učenki 8. razreda, in z vami bi radi naredili intervju.

1. Letos smo dobili naslov Kulturna šola leta 2008. Kako je sploh prišlo do tega?

V naši šoli se v zadnjih letih ponovno dogaja izjemno veliko stvari na kulturnem področju. Zdelo se mi je prav, da naš trud predstavimo javnosti. Zato sem zaprosila našo knjižničarko, gospo Sonjo Dežman, da je

zbrala gradivo o naših kulturnih projektih in jih zapisala v prijavo za natečaj Kulturna šola leta 2008. Svoje delo je odlično opravila, za kar se ji zahvaljujem.

2. Šola je bila pohvaljena za vrsto kulturnih področij, na katerih dosega lepe rezultate na občinski, državni ravni in celo izven naših meja. Katere bi izpostavili?

Veliko različnih projektov je sestavilo naš kulturni mozaik. Naše šolske prireditve v zadnjih desetih letih so postale širše prepoznavne. Vsaka zase je bila izjemna, z lastno zgodbo, ustvarjalno sceno in bogatimi kostumi. Vsaka je bila svojevrsten spektakel. Ponovno smo obudili šolski časopis Lokvanj na matični šoli in šolsko glasilo Utrinki na podružnici, nekaj posebnega je naše literarno glasilo Čar besede moje. Krono pisane besede pa smo ustvarili z našim zbornikom Oda moji šoli, ki smo ga pripravili ob 50-letnici šole. Zbornik še danes zbujajo veliko pozornost in občudovanje povsod, kjer ga predstavimo. Imamo uspešno folklorno dejavnost, ki zajema več starostnih skupin in je prisotna na mnogih nastopih v šoli in naši občini. Ponovno smo obudili šolske pevske zборе – na matični šoli imamo kar tri, na podružnici dva. Naša lutkovna skupina Zvezdice je

izjemno dejavna in se redno uvršča na področne revije otroških lutkovnih skupin, naš dramski klub pa je ustvaril tako kvalitetne predstave, da se je uvrstil tudi v republiški finale mladinskih gledaliških skupin. Živa je tudi likovna ustvarjalnost, saj imamo kar nekaj nagrad z različnih natečajev, ponosni smo na naše novoletne voščilnice, s katerimi smo zbrali kar nekaj donatorskih sredstev. Ob vseh naštetih dejavnostih pa ne smemo pozabiti še na naše tehnike – tako učence kot oba mentorja, ki pri izdelavi še tako nemogočih zamisli ne obupajo, pač pa vztrajajo, dokler odlično ne opravijo dela.

Za vsemi uresničenimi nalogami pa poleg ustvarjalnih učencev stoji veliko število naših izjemnih učiteljic in učiteljev, ki mlade usmerjajo. Vsem njim velja iskrena zahvala.

- 3. Ko ste se odpravljali v Vače, kjer je bila slovesna razglasitev, ste bili nominirani, niste pa še vedeli, kdo bo nagrado prejel. Ste bili kaj vznemirjeni?**

Tudi na prireditvi v Vačah smo se odgovorno pripravili. Naša predstavitev je izstopala. Zastopali so nas štirje izjemni učenci, ki so se zelo dobro izkazali.

Seveda sem bila vznemirjena, vendar sem vedela, da so naši projekti odlični in prepričana sem bila, da nagrada ne bo izostala.

- 5. Nekaj dni po podelitvi ste se udeležili tudi sprejema pri županu Mestne občine Ptuj. Kaj vam je rekel?**

V veliko čast si lahko štejemo županovo gesto, da nas je ob tem laskavem nazivu povabil v mestno hišo. Prepričana sem, da smo se ob čestitki in drobnih pozornostih župana dr. Štefana Čelana vsi prisotni dobro počutili. Lepo je, če okolje opazi in zna pohvaliti trud, ki ga vlagamo, in uspehe, ki jih dosegamo. Zdi se mi, da je v naši družbi še vse premalo želje po tem, da komu izrečemo zahvalo in priznanje za dobro opravljeno delo. To nas ne stane veliko, tistemu, ki sta mu pohvala in zahvala namenjeni, pa pomeni izjemno veliko – da mu novih moči za nove izzive. Mislim, da se na naši šoli učimo tega, da znamo pohvaliti dobro opravljeno delo.

- 4. Ste bili v trenutku razglasitve ponosni nase in na učence?**

Ko je na razglasitvi bilo objavljeno, da je naša šola prejela naziv Kulturna šola leta 2008, sem bila srečna in ponosna na vse učenke in učence, ki so k temu pripomogli in hvaležna vsem našim učiteljicam in učiteljem, ki so zaslužni za posamezne odlične rezultate. Najbrž pa sem k uspehu tudi jaz kaj pripomogla, saj mislim, da znam vzpodbujati sodelavce in otroke na ustvarjalnem področju.

- 6. Po tem uspehu najbrž že delate nove načrte na kulturnem področju. Kateri so to?**

Letošnje leto je bilo burno, saj smo praznovali 50 let šole. Resnično veliko dela smo vložili v vse dogodke in izdelke. Ko sedaj na koncu leta vlečemo črto, smo lahko skupaj ponosni. Odlično smo opravili.

V naslednjem letu najbrž ne bomo tako zelo aktivni na tem področju, saj smo trenutno omejeni s prostorom. Naše stare telovadnice, ki jo je dokončno uničilo še avgustovsko neurje, ni več. Bomo pa peljali naše vsakoletne prireditve in dejavnosti, kolikor bo mogoče, po načrtu. Upam pa, da se bomo ponovno lahko izkazali ob otvoritvi nove telovadnice.

7. December pa je tudi mesec načrtov za novo koledarsko leto. Kaj pomembnega le-to prinaša s seboj za našo šolo?

Vsako novo leto je tudi čas novih načrtov in novih upov. Tudi za našo šolo. Naša največja želja je zagotovo, da bi dobili tako potrebno novo telovadnico, kuhinjo in jedilnico. Potem bomo lahko črtali besedo prostorska stiska iz našega besednjaka. Tudi se nam ne bo več potrebno ukvarjati z načrti gradnje, arheologijo in gradbenim ropotom ob šoli. A se bojim, da je do tu še naporna pot. Upam, da nam bo uspelo.

Sicer pa si želim, da bi vsi skupaj delali dobro, bili ustvarjalni, predvsem pa, da bi znali v šoli uresničevati dobro klimo, medsebojno spoštovanje in varno okolje za vse. Da bi opravičili s svojim obnašanjem in ustvarjanjem naziv Kulturna šola leta 2008.

Hvala za pogovor.

8. Ob novem letu si pogosto kaj zaželimo. Kaj bi zaželeli delavcem šole in nam, učencem?

Ustvarjalen in uspešen je človek, ki je notranje zadovoljen, ki je srečen v svojem domačem in delovnem okolju. Zato želim vsem najprej veliko sreče, miru in ljubezni v družinskem krogu. V šoli pa želim vsem, da bi našli svoje področje, kjer bomo uspešni v lastnem ustvarjanju, da bomo znali eden drugemu stati ob strani, se spoštovati in biti ponosni na to, da smo del zgodbe naše šole. Da bomo znali razumno in strpno prebroditi ne najbolj optimistične čase, ki so pred nami. Da bomo znali prepoznati drobne stvari, ki nam delajo življenje lepo. Da se bomo zavedali, da v življenju ni najpomembnejše dobivati, temveč dajati.

Danaja Gnilšek in Eva Kukec, 8. a

Kulturni dan

TRUBARJEVO LETO SMO SKLENILI S KULTURNIM DNEVOM

Bil je petek, 24. oktober 2008, dan pred težko pričakovanimi jesenskimi počitnicami, ko smo imeli kulturni dan, na katerem smo se spomnili 500-letnice Trubarjevega rojstva in dneva reformacije, ki je Slovincem prinesla velik kulturni napredek, Trubar pa se je zapisal v zgodovino kot oče slovenskega knjižnega jezika in književnosti.

Z različnimi dejavnostmi smo si skušali približati Trubarjev čas. Za vsako uro smo imeli pripravljeno drugačno zanimivost ali delo v delavnicah. Vsi učenci od 6. do 9. razreda smo pokazali spretnost, potrpežljivost

in smisel za lepo pisavo pri kaligrafiji, z zanimanjem smo prisluhnili kulturni prireditvi in si ogledali vodeno razstavo o Trubarju, njegovih sodobnikih in zanimivih knjigah v šolski knjižnici. Učenci 6. in 7. razredov so se učili renesančne plese in iskali podatke o pomenu reformacije za Slovence na spletnih straneh v računalniški učilnici; učenci 8. in 9. razredov pa smo si ogledali razstavo Gospodje Ptujski na ptujskem gradu, vsi skupaj pa smo zadnjo uro pripovedovali o svojih vtisih in zanimivostih, ki smo jih tudi zapisali.

Neva Vindiš, 8. c

O RENESANČNIH PLESIH

Prvo uro smo z nestrpnostjo pričakovali, kako bo. Izvedeli smo, da so bili to plesi, ki so jih plesali pred približno 500 leti, torej tudi v Trubarjevem času. Ločevali so ljudske plese, ki so bili bolj poskočni, in dvorne, bolj umirjene plese. Mogoče bi nam bolj pristajali poskočni renesančni plesi, a učiteljica Jerneja Bombek je izbrala umirjene dvorne plese. Pri tej uri smo se naučili dva dvorna plesa. Kot prvi ples nam je bila predstavljena pavana.

»To je svečan dvorni ples, ki se pleše v krogu. Poznamo enojni korak (simple) in dvojni korak (double),« nam je pojasnila učiteljica.

Nato nam je pokazala še francoski skupinski ples branle. Tudi tega smo se naučili in ga večkrat odplesali ob glasbi. Ta ples ima stranske korake, ob tem pa so si ljudje, da ples ne bi bil tako dolgočasen, izmišljevali še okraske. Tudi meni je bil zaradi okraskov ta ples zanimivejši kot prvi.

Čeprav smo plesali umirjene plese, smo se ob njih zelo zabavali, morda še bolj kot dame in gospodje na renesančnih dvorih.

Nika Krajnc, 7. b

O KULTURNI PRIREDITVI

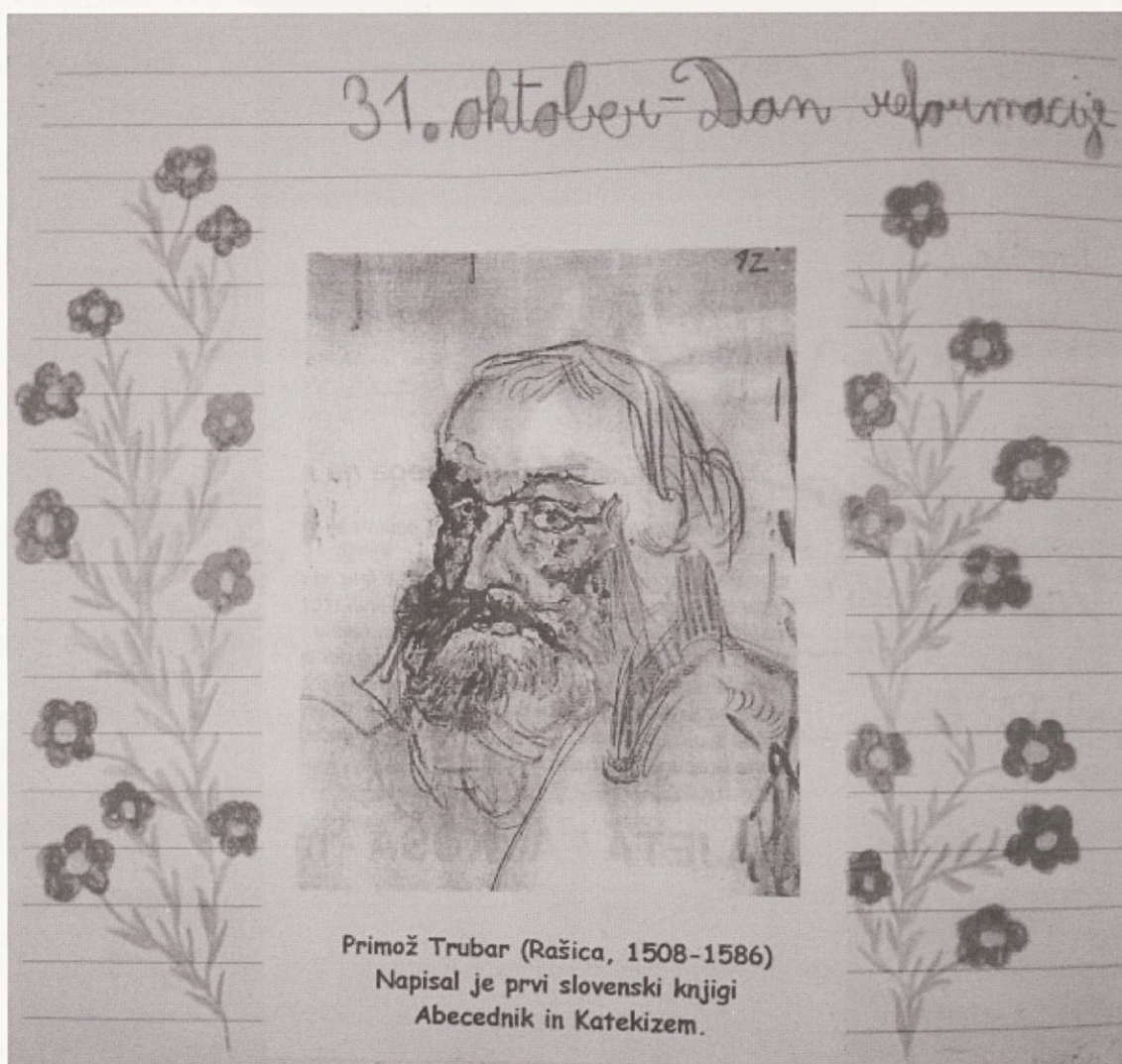
Še pred začetkom prireditve smo presenečeno ugotovili, da so med pevci pevskega zbora tudi učenci s podružnične šole Grajena. Z nestrpnostjo smo pričakovali začetek. Tokrat so nas z domiselno prireditvijo pod mentorstvom Petre Uvera razveselili grajski učenci.

Prepotovali smo časovno razdaljo 500 let, zato nas je pozdravil in nagovoril sam Trubar, kot je takrat, ko slovenske dežele še ni bilo na nobenem zemljevidu, pogumno nagovoril svoje rojake »Lubi Slovenci!« Veliko srčnosti, poguma in ljubezni do domače zemlje je premogel, saj je v težkih in usodnih časih zaznal, da je Slovence treba prebuditi in izobraziti, saj bodo le tako lahko sledili

drugim evropskim narodom. Spoznali smo pomen Trubarja in drugih protestantskih piscev, s tem pa tudi pomen praznovanja dneva reformacije. Na koncu smo nastopajočim navdušeno zaploskali.

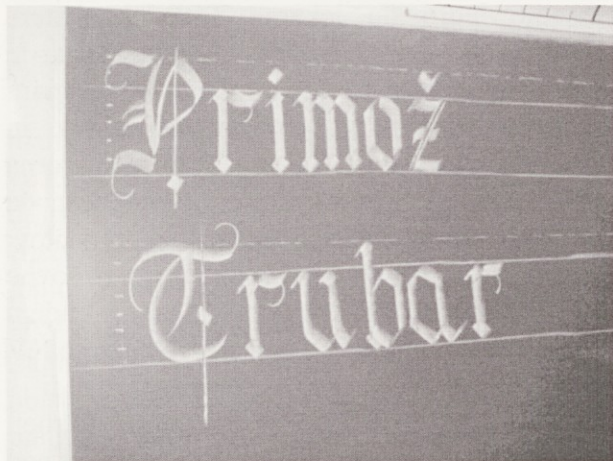
S kulturnim dnevom smo na nek način sklenili dejavnosti, ki so potekale ob 500-letnici Trubarjevega rojstva, kar pa ne pomeni, da bomo odslej na Trubarja pozabili. S svojim delom se je zapisal v slovensko in evropsko zgodovino, mi pa ga ohranjamo v spominu z vsako izrečeno in zapisano slovensko besedo.

Monja Duler in Urška Repič, 8. d

SPOZNALI SMO PRIMOŽA TRUBARJA

Učiteljica nam je povedala, da bomo imeli kulturni dan, posvečen Primožu Trubarju. Najprej smo šli v računalnico zbirat podatke o njegovem življenju in delu, nato smo naredili plakat.

Primož Trubar se je rodil leta 1508 v Rašci pri Velikih Laščah. Mlad je odšel od doma in postal duhovnik. Službo je opravljal v Ljubljani in drugih krajih. Ker so ga želeli

zapreti, je zbežal v Nemčijo. Trubar je bil tudi pisatelj in je izjemno pomemben za Slovence, saj je napisal prvi dve slovenski knjigi, zaradi katerih je slovenščina postala knjižni jezik. Umrli je 1586 v Därendingenu, kjer je tudi pokopan.

Naslednjo uro smo naredili razredno knjigo Abecedarij. Vsak učenec 5. b je napisal čim več besed na začetnico svojega imena. Strani smo sestavili po abecedi in knjigo zvezali. Na koncu smo naredili še platnice, ki smo jih okrasili. Knjiga stoji v naši učilnici, na njo smo zelo ponosni.

Kulturni dan o Primožu Trubarju smo lepo zaokrožili z ogledom predstave grajskih učencev o Trubarju.

Petra Toplak, Deja Milošič in Špela Malovič,
5. a

Počitniške delavnice

V ponedeljek, 27. 10. 2008 (med počitnicami), so potekale počitniške delavnice. Udeležili smo se jih učenci 8. in 9. razreda, ki smo želeli izvedeti kaj novega. Skupaj z mentoricama Jožico Lešnik in Mileno Krajnc smo obiskali Zgodovinski arhiv in lekarno TOP-lek.

V svežem jutru smo se ob 8. uri zbrali pred Zgodovinskim arhivom. Zbralo se nas je dvaindvajset. Šli smo v majhno učilnico, kjer nam je arhivarka Marija Hernja-Masten povedala nekaj o poklicu arhivarja in arhivu.

Meni se je zdelo zelo zanimivo, da se ne reče arhivist, ampak arhivar. Arhivist pomeni le delovno mesto, na katerem dela arhivar. Za ta poklic moraš znati latinščino zaradi starih listin, saj v njih piše vse v tem jeziku, ter angleščino in nemščino kot pogovorna jezika. Poleg številnih drugih znanj moraš obvladati še paleografijo, se pravi znati brati in pisati v starih pisavah. Gospa Marija je napisala stativ mesta Ptuja, za kar je potrebnega veliko truda in znanja. Pokazala nam je tudi nekaj pravih starih listin.

Ogledali smo si skladišče teh starih listin in dokumentov. Naloženo je bilo od tal do stropa. Morajo biti res iznajdljivi, da vedo, kje

je kaj. Nekatere listine so bile zelo debele, vse pa so bile napisane na roko.

Po ogledu arhiva smo se prehodili skozi staro mestno jedro do lekarn TOP-lek, katere lastnica je Neda Toplek. Sprejela nas je uslužbenka mag. Milica Belšak in nam predstavila poklica farmacevtski tehnik in magister farmacije. To sta zelo odgovorna poklica, saj je zanju potrebna natančnost, da ne pride do zamenjave zdravil ali receptov. Farmacevti morajo poznati vsaj osnovne značilnosti vsakega zdravila, da lahko ljudem svetujejo v zvezi z njihovo boleznijo. V zadnjem času si veliko pomagajo tudi s posebnim računalniškim programom. Skrbeti morajo za prevzem blaga, prodajo, nadzor nad kakovostjo in sestavinami zdravil ter prehranskih dodatkov.

Predstavljen nam je bil potek mešanja krem in antibiotikov. Nekoč so mešali vse ročno, danes pa si pomagajo že s posebnimi mešalniki. Počitniške delavnice so bile zelo zanimive, saj smo izvedeli veliko novega, imeli pa smo tudi nekaj časa za druženje.

Nataša Divjak, 8. b

Ekostrani

POZDRAVLJENI EKOŠOLARJI!

Zopet se vam oglašava po ekošolsko, okoljevarstveno in seveda tudi zimsko. December je čas, ko nastopi zima in bela odeja bi morala pokriti zemljo, da bi ta lahko počivala. Žal je zaradi segrevanja ozračja vse manj idiličnih zimskih dni, naš planet pa je vedno bolj obremenjen. Pomagajmo Zemlji, da si spočije! Rešitev je preprosta – več energije bomo prihranili, manjše bodo emisije toplogrednih plinov v ozračje in manjša bo grožnja našemu planetu.

Zadnji mesec v letu je tudi čas, ko nas obiščejo dobri možje. V tem času imamo majhne in velike želje ter smo polni pričakovanj. Takšnih in drugačnih; odvisne pa so od vrednot, ki so nam v življenju pomembne. V večji meri se moramo za uresničitev teh tudi sami potruditi. Naj vas spomniva, kaj je važno za zdravo in

zadovoljno življenje – najprej delavnost in učenje, odgovornost, veselje, medsebojna pomoč, poštenje, prijaznost, iskrenost, spoštovanje, strpnost, odgovornost do narave in še bi lahko naštevali, torej vrednote, ki jih moramo upoštevati, da bo naše življenje prijetnejše.

Zdravega življenja pa seveda tudi ni brez zdrave prehrane, dovolj počitka, osebne higiene in gibanja na svežem zraku. Torej uživajte veliko sadja in zelenjave, saj poznate tisti pregovor: Eno jabolko na dan prežene zdravnika v stran.

Želiva vam lepe praznične dni!

Karmen Pulko in Simona Hazimali,
koordinatorki Ekošole

PROGRAM DELA ZA ŠOLSKO LETO 2008/2009:

Na centralni šoli in na podružnici Grajena se bomo trudili na ekološkem področju, saj je naš cilj, da tudi v letošnjem šolskem letu za svoje delo prejmemo ekozastavo in certifikat Ekošol.

Sodelovali bomo v naslednjih projektih in natečajih Ekošol:

- ✓ Voda kot življenjska vrednota,
- ✓ ekovoščilnice,
- ✓ zbiranje izrabljenih kartuš in tonerjev,
- ✓ zdravo življenje,
- ✓ revščina po svetu in pri nas,
- ✓ očistimo Slovenijo nevarnih odpadkov,
- ✓ ekokviz OŠ,
- ✓ ekobralna značka.

Skrbeli bomo za ekološko ozaveščenje in opozarjali na ekološke probleme v naši ožji in širši okolici ter se zavzemali za njihovo odpravljanje. Izpolnjevali bomo cilje naše Ekolistine.

Urejali bomo svojo ekospletno stran, ekostrani v šolskem glasilu, pripravljali radijske ure z okoljsko tematiko in prispevke

za objavo na spletnih straneh Ekošole ter za objavo v tiskanih medijih v ožjem in širšem okolju. Sodelovali bomo v natečajih, projektih in akcijah ekošol. Skrbeli bomo za ločeno zbiranje odpadkov.

Urejali bomo šolski ekokotiček in obeleževali pomembnejše datume, skrbeli za urejeno okolico šole, skrbeli za ptice pozimi,

varčevali z vodo in energijo, izdelovali izdelke iz naravnih in odpadnih materialov. Tematski sklop, ki ga bomo podrobneje obdelali v letošnjem šolskem letu ima naslov Voda. Ob dnevu Zemlje bomo pripravili ekostojnico, ekodan s čistilno akcijo, akcijo

zbiranja papirja in kulturni program z lutkovno igrico.

V mesecu oktobru in maju bomo izpeljali sestanek EKOSVETA zavoda.

Člani Ekošole

VARČUJMO Z ENERGIJO

Še vedno porabimo preveč energije za ogrevanje, prevoze in vsakdanja opravila. Najmanj, kar lahko sami storimo, je, da se v šolo odpravimo peš, ugašamo luči, televizorje, računalnike za seboj in ne odpiramo oken, ko se prostori ogrevajo. S premišljeno rabo energije pa lahko privarčujemo tudi veliko denarja. Prav tako ne pozabimo na skrbno ravnanje z vodo. Pitna voda je namreč največje naravno bogastvo na Zemlji, a ker so njene zaloge omejene, moramo z njo ravnati zelo premišljeno.

Ekošolske nalepke za varčevanje z vodo in elektriko

LOČUJMO ODPADKE

K čistejšemu okolju lahko veliko pripomoremo tudi z zmanjševanjem in recikliranjem odpadkov. Tega se na šoli zavedamo, saj že nekaj let ločujemo odpadke. Letos bomo ločevanju odpadkov v učilnicah namenili še več pozornosti. V vsakem razredu pa imamo določene ekostraže, ki nas še dodatno opozarjajo in skrbijo za to, da so odpadki vedno ločeni. Izvajajo tudi nadzor po drugih učilnicah in svoja opažanja skrbno zapisujejo ter o njih poročajo na sestankih. Ob koncu šolskega leta bomo razglasili razrede, ki so se pri ločevanju odpadkov najbolj izkazali. Za nagrado jih čaka majhno presenečenje.

V šoli je postavljen tudi zabojnik, v katerega odlagamo izrabljene tonerje, kartuše in trakove. Te lahko ponovno reciklirajo in uporabijo. Z recikliranjem teh odpadkov lahko zmanjšamo njihovo količino kar za 80 odstotkov.

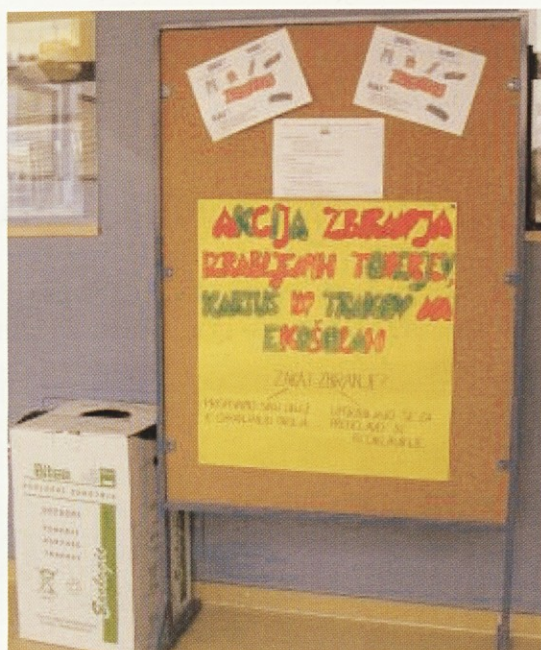
LOČEVANJE ODPADKOV V NAŠIH UČILNICAH

SUHI PAPIR

BIOLOŠKI ODPADKI
PAPIRNATE BRISAČE
(MOKER PAPIR)

OSTALI ODPADKI

ZBIRANJE ODPADNIH KARTUŠ IN TONERJEV

Koš za zbiranje kartuš in tonerjev boste našli na hodniku pred šolsko hranilnico. Napolnite ga in prispevajte k ohranjanju našega okolja!

Simona Hazimali, koordinatorka Ekošole

Športne strani

TEKMOVALI SMO

KOŠARKA ZA STAREJŠE UČENKE

Učenke so na medobčinskem tekmovanju dosegle 2. mesto in se tako uvrstile na področnega. Našo ekipo so sestavljale: Tina Tumpej, Maruša Reš, Mihaela Sagadin, Larisa Popošek, Eva Zorko, Barbara Ribarič, Kaja Kostanjevec, Laura Fuhrman, Ana Fürst, Ana Bedrač, Iza Malovič in Špela Horvat. Pri tem jih je vodila učiteljica športne vzgoje Mojca Gramc.

KOŠARKA ZA STAREJŠE UČENCE

Učenci so na medobčinskem tekmovanju dosegli 2. mesto in se tako uvrstili na področnega. Našo ekipo so sestavljali: Aleš Kotnik, Primož Zemljič, Blaž Tikvič, Nejc Maltar, Jure Medved, Davorin Levanič, Renato Kenda, Toni Rogina, Alen Fuks, Kristijan Fuks, Martin Verbančič, Valon Berisha, Rok Šalamun in Uroš Šučur. Pri tem sta jih vodila mentorja Mojca Gramc in Marko Ferme.

ROKOMET ZA STAREJŠE UČENCE IN UČENKE

Učenci so osvojili 2. mesto na medobčinskem tekmovanju in se uvrstili na področnega. Ekipo dečkov so sestavljali: Renato Kenda, Primož Zemljič, Martin Verbančič, Rok Šalamun, Matic Ček, Nace Zavrtanik, Davorin Levanič, Luka Reisman, Teo Prapotnik, Luka Haložan, Mario Kenda, Aljaž Mori, Vid Stermšek in Žiga Maroh.

Ekipo deklet pa so sestavljale: Tina Tumpej, Eva Zorko, Maruša Reš, Ana Fürst, Rebeka Vogrin, Mihaela Sagadin, Larisa Popošek, Špela Horvat, Ana Bedrač, Iza Malovič in Barbara Ribarič. Na medobčinskem tekmovanju so dosegle 3. mesto. Njihov mentor je bil Igor Ivančič.

TEKMOVANJE V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO

V četrtek, 27. novembra, so se naši učenci Blaž Topolovec, Jan Tovornik, Mihael Majcenovič, Aljaž Völkner, Filip Emeršič in Vito Petkovič pomerili na medobčinskem tekmovanju v streljanju z zračno puško. Starejši dečki so ekipno dosegli tretje mesto, mlajši pa prvo.

Posamično so dosegli:

Vito Petkovič - 1. mesto,

Filip Emeršič - 2. mesto,

Aljaž Völkner - 3. mesto.

Njihova mentorica je bila Simona Lozinšek.

Športne strani je uredila in zapisala Vita Gačnik, 7. a

NAPETOST NA KROSU

18. septembra smo imeli športni dan. Komaj smo ga čakali, saj smo imeli kros in večina nas rada teče. Proga je bila označena s trakovi. Potekala je okoli ribnika, po gozdu in nazaj do zelenice v Ljudskem vrtu.

Pred nami so tekli starejši dečki.

Dečki in deklice smo tekli posebej po razredih. Komaj smo čakali na start, saj smo

se vsi želeli izkazati in preveriti našo kondicijo. Zaključni boj pri deklicah je bil zelo napet, saj me je nekaj metrov pred ciljem prehitela sošolka Tamara, a nisem bila preveč razočarana, saj je tudi drugo mesto lep rezultat.

Taja Islamovič, 4. a

BILO NAM JE LEPO

Za učence petih razredov je vsako leto organizirana letna šola v naravi. Ta že nekaj let poteka v Strunjanu. Letos je trajala od 2. do 6. septembra, v njej pa je sodelovalo 74 učencev.

Po preizkusu plavanja, ki je bil izveden prvi dan, so bili učenci razdeljeni v plavalne skupine glede na njihove sposobnosti. Vreme je bilo toplo in primerno za kopanje v morju, tako da so učenci v skupinah vsak dan pridno trenirali plavanje in na koncu osvojili bronaste, srebrne in zlate delfinčke.

Otroci so bili skozi cel dan aktivni. Dan se je začel z jutranjo gimnastiko in končal z raznimi športnimi in družabnimi aktivnostmi. Dvakrat na dan je potekalo plavanje, prav tako tudi pouk.

V četrtek smo imeli naravoslovni dan. Do Pirana smo se odpravili z ladjo, kjer smo si ogledali pomorski muzej in samo mesto.

V petek pa je napočil čas, ko smo se odpravili domov. Škoda, saj nam je bilo v šoli v naravi zelo lepo!

Učiteljica: Mojca Gramc

Med planinci

»HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI IN PIL NJE PRELESTI...«

(Oton Župančič)

V soboto, 11. oktobra, nam je bilo vreme naklonjeno, zato smo se lahko odpravili na planinski izlet. Naš cilj je bil Mariborsko Pohorje. Avtobus nas je odpeljal do gondolske žičnice (Belvi), od koder smo se odpravili peš proti Mariborski koči, vmes pa smo lahko splezali še na razgledni stolp. Pot smo nadaljevali proti Arehu in se povzpeli še na Žigartov vrh. Uživali smo v lepih pohorskih gozdovih, videli pa smo tudi kako na Žigartovem vrhu gradijo novo smučišče z žičnico. V pohorskih gozdovih smo se naužili in nadihali čistega zraka. Med hojo po travnikih smo se sprostili, pogovarjali in sklepali nove prijateljske vezi.

Poti so nas vodile po travnikih, med polji, po gozdovih in bližnjih hribčkih. Spoznavali smo skrite kotičke in razigrano uživali.

V soboto, 15. novembra pa smo se ponovno podali na šolski planinski izlet.

Tokrat je naš pohod potekal od Osankarice proti Črnemu jezeru na Pohorju.

Naša pot je potekala po prelepem gozdu, poraslem z mahom. Ob Črnem jezeru, ki je tudi v tem letnem času čudovito, smo se ustavili. Ustavili smo se ob bistrem potočku, lepi rastlini, zapuščenem živalskem bivališču, krmišču za živali, velikem mravljišču, rdeči mušnici, ... Ob jezeru smo opazili tudi odvržene plastenke in druge smeti, ki ne spadajo v naravo, in sklenili smo, da mi tega ne bomo počeli.

Na vsakem izletu je za nas zelo pomembne tudi malica in komaj smo čakali, da ugriznemo v velik sendvič s salamo, ki nam na izletu tako dobro tekne.

Mentorica planinskega krožka Anica Kovačič

Devetošolci na ekskurziji

ŠLI SMO MED ZVEZDE

V petek, 3. oktobra, smo se v oblačnem jutru ob 7. uri zjutraj 9. razredi odpravili iz Ptuja z avtobusom na avstrijsko Koroško. Najprej smo se odpeljali po Dravski dolini do mejnega prehoda Vič in nato po južni

Koroški do gradu Hochosterwitz, ki smo si ga ogledali od zunaj.

Pot nas je dalje vodila na Gosposvetsko polje na krajši postanek pri vojvodskem prestolu.

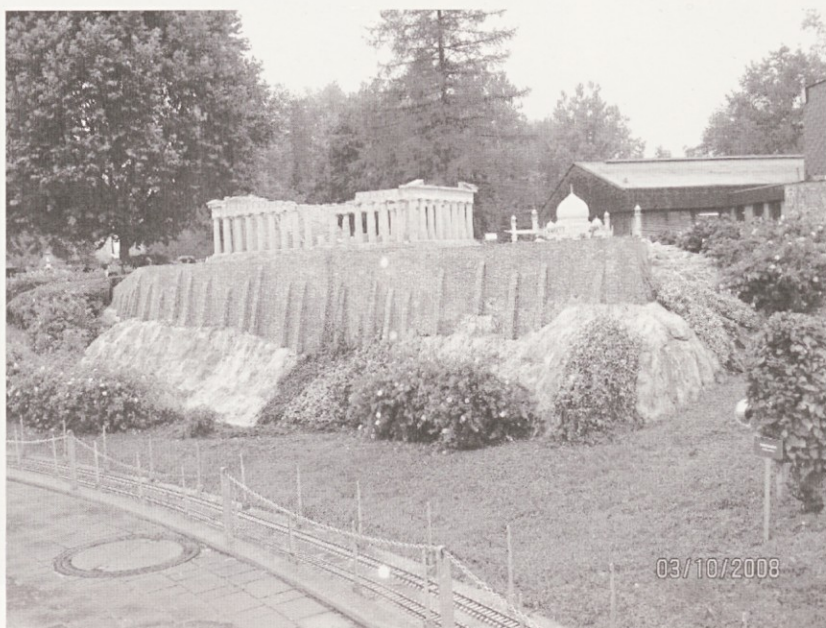
Nato smo se odpeljali do Celovca, kjer smo si ogledali mnoge znamenitosti in cerkev, kjer smo si malo odpočili in si ogledali njeno notranjost, ki je bila zelo lepo okrašena. Kmalu za tem smo se odpravili nazaj na avtobus in se odpeljali v Minimundus, kjer je bilo zelo lepo, saj smo videli veliko znanih stavb v pomanjšani obliki, kot so: Eifflov stolp, Sydneyjska opera, Bazilika sv. Petra, Bela hiša, ...

Po ogledu smo imeli kosilo, ki nam je zelo teknilo, saj smo bili že zelo lačni. Po kosilu smo se odpravili v Planetarij, kjer smo si ogledali prve polete v vesolje in zvezde. Ja, šli smo med zvezde!

Za konec je bil predviden ogled Vrbskega jezera, a smo si ga žal zaradi slabega vremena ogledali le z avtobusa.

Na Ptuj smo prispeli približno ob 20. uri. Ta dan smo res lepo preživeli!

Rebeka Tetičkovič in Tjaša Bratušek, 9. c

Druženje z naravo

NA PIKNIKU

V torek, 21. oktobra, smo se učenci petih in šestih razredov, ki obiskujemo delavnice za nadarjene, zbrali na Vurberku. Zraven smo povabili še naše starše, da bi se družili in uživali v jesenskem popoldnevu.

Najprej smo predstavili naravne značilnosti kraja, njegovo kratko zgodovino, izvor imena Vurberk in bajko o vurberškem gradu.

Nato so sledile zabavne športne igre skupaj s starši in učiteljicami. Igrali smo med dvema ognjema, metanje žoge v nasprotnikovo polje, vlekli smo vrv in na žlicah nosili kostanje.

Po igrah smo se okrepčali s sokom, pecivom in seveda pečenimi kostanji.

Zelo smo uživali, se najedli kostanjev in kar prehitro se je stemnilo in morali smo domov.

To druženje je bilo res nekaj posebnega in zabavnega, zato se ga bomo še dolgo spominjali. Želimo si še več takšnih druženj!

Eva Veselič in Špela Malovič, 5. b

NA RAZSTAVI MALIH ŽIVALI

UČITELJICA NAM JE POVEDALA, DA BOMO IMELI NARAVOSLOVNI DAN IN DA SI BOMO OGLEDALI RAZSTAVO MALIH ŽIVALI.

VIDELI SMO VELIKO RAZLIČNIH ŽIVALI: GOSI, PAPIGE, ZAJČKE, KOKOŠI, FAZANE, GOLOBE IN ŠE NEKATERE. NAJBOLJ SO MI BILI VŠEČ ZAJČKI.

ŽIVALI SO SE MI MALO SMILILE, KER SO BILE ZAPRTE V KLETKAH.

KO SMO SI RAZSTAVO OGLEDALI, SMO SE NA KONCU VSI POSLADKALI S KOKICAMI.

VID MIKULEC, 2. c

Zanimivosti

MI PA SMO PLAVALCI

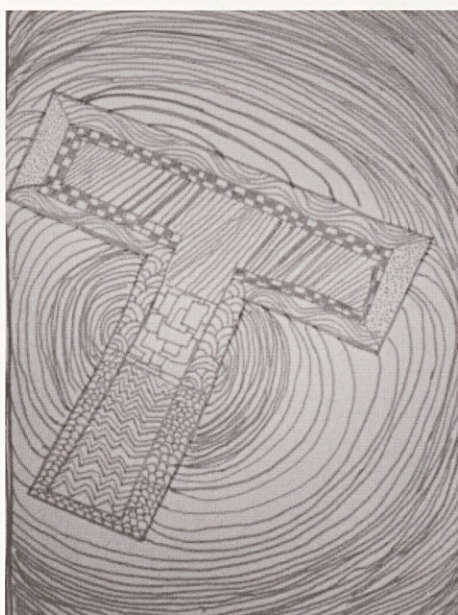
Zjutraj, ko sem prišla v šolo, sem šla v jedilnico. Tam smo se zbrali učenci tretjih razredov. Po nas je prišel avtobus. Z njim smo se odpeljali v Terme Ptuj na plavalni tečaj. Preoblekli smo se v kopalke in šli v bazen. Z učitelji smo telovadili v malem bazenu. Ko smo nehali telovaditi, smo pričeli plavati po olimpijskem bazenu. Učitelj nas je opazoval, kako znamo plavati, in nas razdelil v skupine.

Potem ko smo že nekaj časa vadili plavanje, nas je učitelj spustil na tobogan.

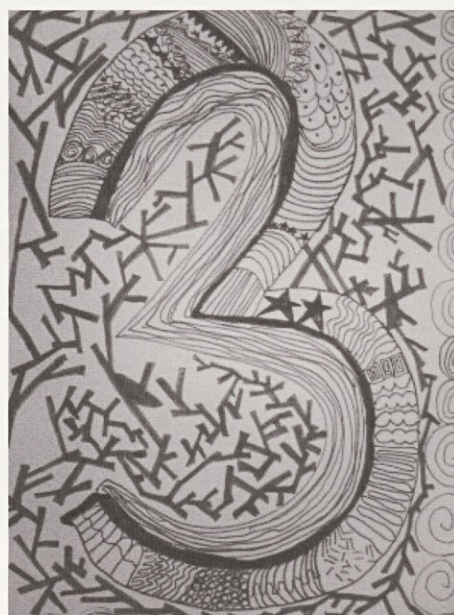
Tako je potekalo vseh pet dni.

Zadnji dan mi je bil najbolj všeč, saj smo dobili priznanja. Ta so bila ocenjena s številkami. Jaz sem dobila številko pet.

Eneja Šoštarič, 3. b

Dominika Černi-Veršič, 7. b

Tilen Beranič, 7. b

POSKUSNA VOŽNJA KOLESARSKEGA IZPITA

Zjutraj sem prišel v šolo in s seboj prinesel tudi kolesarsko čelado. Imeli smo nekaj ur pouka in vajo na poligonu s kolesom.

Zbrali smo se na igrišču pred šolo, kjer nas je učitelj po seznamu klical na vožnjo. Vozili smo šolsko kolo. Učitelj je poklical tudi mene. Vozil sem zelo dobro. Po uspešni vožnji smo si privoščili obilno malico.

Kasneje nas je obiskal še gospod policaj Stanko Jelen. Vsi smo ga z velikim zanimanjem opazovali, še posebej njegovo pištolo. Prinesel nam je delovne zvezke

Policaj Leon svetuje. Zaupal nam je tudi svojo telefonsko številko, na katero ga lahko v primeru kakšne nesreče pokličemo.

Bil je zelo prijazen. Govoril nam je o veliko zanimivih stvareh, največ pa o tem, kako se moramo obnašati na šolskem avtobusu ter na cesti in pločniku. Povedal nam je tudi, da bomo v tem tednu morali v šolo pripeljati svoja kolesa, da bo pogledal, če so varna za vožnjo po cesti.

Tomi Mulec, 5. c

ŠOLSKI PIKNIK

Letos oktobra smo imeli učenci 3. a razreda kostanjev piknik. Učenci smo prišli s starši povabili pa smo tudi našo učiteljico Sonjo Pučko.

S seboj smo prinesli kostanje, pecivo, nekateri na tudi domače vino oziroma mošt. Očetje so pekli kostanje, mame pa so poskrbele za ostalo hrano in pijačo. Ker je bilo hladno, so se mame grele pri peči. Otroci smo tekali okrog hiše, se zabavali, nekateri pa so igrali nogomet. Zvečer so šli večinoma samo fantje v hišo in gledali risanko, punce pa

smo ostale zunaj in iskale mačka, ki smo ga videle že prej. Klicale smo ga Garfild, ker mu je bil podoben. Pri tem smo se zabavale, ker smo bile videti mlade detektivke.

Nikomur se ni posebej mudilo domov, zato smo začeli odhajati šele okrog 21. ure. Vsi smo bili zadovoljni, zato komaj čakamo na naslednji piknik.

Kaja Berič in Zala Vedernjak, 3. a

SVETOVNI DAN SPOMINA NA ŽRTVE PROMETNIH NESREČ

V petek, 14. novembra, smo učenci 4. in 5. razreda odšli na pokopališče, kjer smo s prižigom svečk počastili spomin na žrtve prometnih nesreč.

Vsak udeleženec spominske svečanosti je prižgal svečko.

Svečko smo dobili tudi za domov, da smo jo prižgali še v soboto. Nagovor je imela gospa Boža Papež.

Eva Veselič, 5. b

ŠLI SMO SE ANKETO

Učenci 5. a so naredili anketo in odgovorili na vprašanje: Katera dejavnost, tema, način dela, opravilo ti je bilo pri pouku do sedaj najbolj všeč?

Pa poglejmo, kaj so povedali ...

Najbolj všeč mi je bilo ocenjevanje spodnjega in zgornjega odboja pri uri športne vzgoje, ker sem dobil petico. Želim si, da bi se to še večkrat ponovilo.

Aljaž Urek Mesarič

Bernarda

Risali in slikali smo hiše in naredili razstavo. Slika mi je uspela in to mi je bilo všeč.

Kaja Zavec

Všeč mi je bilo, ko smo slikali posodo s sadjem, ker rad rišem in slikam predmete. Sedeli smo v krogu okoli posode in želim si, da to ponovimo.

Jan Meglič

Rad imam matematiko, ker rad računam, rišem, pišem. Rad telovadim, saj se ob tem razgibam in tudi kaj naučim.

Mario Huzjak

Najbolj všeč mi je bilo branje igre Lenča Flenča. Brali smo po vlogah, sami smo napisali recept za odpravljanje različnih »bolezni« in nato še zaigrali prizor. Všeč mi je bil način dela. Rada imam poskuse pri naravoslovju in tehniki, saj te poskuse s sestro delava še doma. Uživam, ko delamo v skupini, se pogovarjamo, nekaj ustvarimo in nato to predstavimo.

Eva Petrovič

Najbolj mi je bilo všeč, ko sem naredila kolesarski izpit. Ta dan sem se počutila izjemno in slavno. Doma sem dobila darilo. Že isti dan sem se skoraj sama peljala k babici. Zvečer sem še enkrat sanjala, da se mi je to zgodilo.

Lucija Sevšek

Najbolj mi je všeč, ko se igramo pri pouku. Nekatere igre so zelo zabavne.

Mia Kopold Metličar

Všeč mi je, da vedno, pred vsakim testom, malo telovadimo, si razmigamo prste. Potem boljše pišem.

Metod Cvetko

Uživam v košarki, takrat se mi zdi, da imamo prosto uro.

Žaš Belšak

Všeč mi je bila telovadba, ko smo delali prevale naprej in nazaj in sveče. Tudi kolesa rada delam. Jih bomo delali letos?

Špela Fras

Igrali smo se ugibanja besed in zraven ob napakah risali vislice. Ta igra mi dobro gre. Lahko se tudi pogovarjamo in se imamo »fajn«.

Urška Bezjak

Zelo dobro mi gre od rok risanje in pisanje miselnih vzorcev. Včesih pričakujem od sošolcev in sošolk, da bodo v miselni vzorec vnesli več podatkov.

Timotej Pučko

Do sedaj sem najbolj užival v šoli v naravi. Še enkrat bi šel tja, saj smo imeli prosti čas za druženje in zabavo.

Rok Črešnik

Tudi meni je bilo zelo všeč v šoli v naravi, saj sem bival v sobi s svojimi najboljšimi prijatelji. Skupaj smo plaval in se veliko družili.

Vid Težak

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo zmešali sovenščino in likovno vzgojo. Dobili smo Gobji ples in to tudi narisali. Še naprej bi rada risala ilustracije za pesmi in pravljice.

Nuša Vučinić

Najbolj všeč mi je bilo pisanje lepih misli. Zapis mi je uspel in vsi so se strinjali, da sem zapisala nekaj zelo lepega.

Klara Mesarič

Meni je bilo najbolj všeč, ko smo se lahko nekaj časa skrivali po razredu in se igrali drugih iger.

Žan Fuks

Domen Bauman, 6. a

Najbolj všeč mi je igra vislice, ki se jo včasih poigramo tako ... za sprostitev.

Jan Krajnc

Uživam v igri med dvema ognjema. Razburljivo se je umikati in ujemati žogo nasprotnika.

Nuša Majcenovič

PREDSTAVILI SMO SE NA MEDNARODNEM OBRTNEM SEJMU V CELJU

Zadnjič so še predstavili septembra na Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju. S sabo so povabili še tolkalce, dramsko skupino z Grajene, čarodeja Žigo, seveda ni manjkala niti naša maskota račka Vrtačka.

Sedaj nas gotovo poznajo tudi na Celjskem.

Lidija Šošter

Učenci lutkovnega krožka (Lutkovna skupina Zvezdice) so v lanskem šolskem letu pokazali, da so mojstri na državni ravni. Volja do igre in lutk ter predvsem motivacija in strokovno vodenje mentorice Karmen Pulko jih je popeljalo na državno srečanje lutkovnih skupin.

Z lutkovno igro M. Pavleka Glava v pesku so zaigrali mnogo ponovitev.

Tehniški dnevi

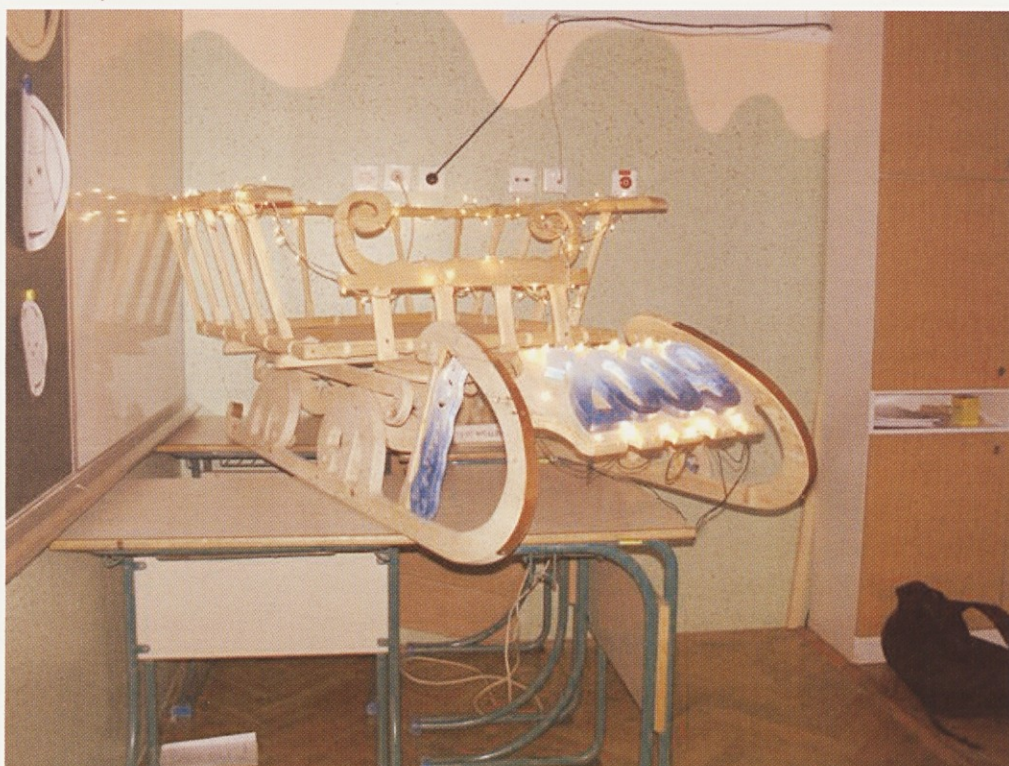

Zadnji petek v novembru ter prvi ponedeljek in torek v decembru so se za 7. razrede naše osnovne šole odvijali tehniški dnevi. Učenci smo delali v tehničnih učilnicah in v strojnici. Izdelovali smo lesene okraske za prihajajoče božične in novoletne praznike ter izdelali jelena, ki bosta vlekla Božičkove sani. Naše delo je bilo koristno tudi zato, ker smo popravili okrasne sani in leseno omarico za računalnik s projektorjem.

Za nekatere učence je bilo delo naporno, medtem ko so drugi prav uživali v lepljenju, izrezovanju, risanju s pirografi in podobnih tehničnih spretnostih. Mislim in upam, da je bilo slednjih več. Res je, da vse ni šlo brez težav. Počilo je mnogo žagic (kar je povsem normalno), velika gneča je bila pri žagah in še večja pri pirografih, tako da mnogo izdelkov ni bilo povsem dokončanih. Zato smo nekateri, ki smo pri delu najbolj uživali, ostajali po pouku in dokončevali izdelke. Vendar so se naši napori obrestovali. Po treh dneh zavzetega rezanja, žaganja in piljenja nam je uspelo izdelati večino potrebnih okraskov, ki bodo naši šoli v prazničnih dneh dali lepšo podobo.

Ti trije dnevi so kljub veliki aktivnosti vseh učencev na srečo minili brez večjih poškodb. Tudi manjših skorajda ni bilo. Moje mnenje je, da je bilo delo zabavno, poučno in upam, da bomo lahko kaj takega še večkrat ponovili.

Miha Zupanič, 7. a

LOKVANJ: Šolsko glas/Let.:12

inv.št:AR/

20553

ARHIV
LOKVANJ

Srečno 2009

INV.ŠI. 20553
S-37.24
37.014.77
8.1.09